

วันนี้ มหาสมุทรแห่งความเมตตาได้มาเพื่อพบกับลูก ๆ ของท่านที่เป็นเจ้าสมุทรแห่งความเมตตา บั๊กกัต(ผู้ที่ทำบักดี,ที่มีความศรัทธา)ร้องเพลงยกย่องสรรเสริญในความเมตตาของบัพดาตาและลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด แน่นอนดวงวิญญาณของทุกศาสนาจะขอหนึ่งสิ่งของบัพดาตาและลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด ในแห่งหนึ่งของญาณและโยคะ ซึ่งกล่าวกันว่าเป็น “ความเชื่อ” เป็นที่กล่าวถึงในทุกศาสนา อย่างไรก็ตามในแง่เดียวที่เหมือนกันในทุกศาสนานั้น ทุกดวงวิญญาณต้องการความเมตตาซึ่งในภาษาของพวกเขาเอง พวกเขาอ้างถึงพรด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งในชาติเกิดสุดท้าย บั๊กกัตทั้งหมดของลูกต้องการวิธีจากลูกดวงวิญญาณเพียงแค่ชั่วขณะหนึ่งที่เต็มไปด้วยความเมตตา พวกเขาพูดว่า “มีความเมตตาต่อฉันสักเล็กน้อยด้วยเถิด!” ความเมตตากล่าวว่าเป็นคุณสมบัติหลักของทุกศาสนา ดวงวิญญาณของศาสนาใดที่ไม่มีเมตตาหรือที่ไม่มีสายตาของความเมตตา (ดาชาตริชตี) จะไม่ถือว่ามีความศาสนา การมีศาสนาหมายถึงการมีความเมตตา วันนี้ บัพดาตากำลังมองลูกเพื่อดูว่าลูกได้กลับมาที่มีความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจมากมายเพียงใด

ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งของศาสนาที่เก่าแก่โบราณดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งนี้หมายความว่าลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นธรรมอาตมา (ดวงวิญญาณที่เคร่งในศาสนาและถูกต้องมีศีลธรรม) โอ้ ธรรมอาตมา ขอให้ศาสนาแรกที่สำคัญของลูกทุกคน นั่นคือให้ดำน่า(การสร้างสมความรู้และคุณธรรมที่สูงส่ง)หลักของลูกมีความรู้สึกและสายตาของความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อตนเอง ต่อครอบครัวบราห์มิน และต่อทุกดวงวิญญาณในโลก ดังนั้นถามตนเองว่าลูกมีความรู้สึกของความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอหรือไม่ หรือว่าตามลำดับกันไป? เราจะมีเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อใคร? ดวงวิญญาณที่อ่อนแอที่ขาดการบรรลุผลและที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจจากผู้อื่น แม้ว่าดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่ต้องการสิ่งนี้ ลูก ๆ ของผู้ประทานจะให้สิ่งนี้กับพวกเขาด้วยความปรารถนาดีของลูก ดวงวิญญาณใดก็ตามที่เข้ามาติดต่อกับลูก ไม่ว่าพวกเขาจะโง่เขลาหรือรู้แจ้ง ลูกมีสายตานี้ต่อพวกเขาทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งวันหรือไม่? หรือลูกมีสายตาประเภทอื่นต่อพวกเขาด้วยเช่นกันหรือไม่? ไม่ว่าดวงวิญญาณอาจจะมีความรู้สึกประเภทใด ความรู้สึกและสายตาของความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจของลูกต่อพวกเขาควรจะเปลี่ยนให้เป็นอย่างนี้ ดวงวิญญาณที่ต่อต้านขัดขวาง (opposition) จะสามารถมั่นคงในตำแหน่ง (position) ของพวกเขา ดวงวิญญาณที่มีความขัดแย้ง (takkar) อันเนื่องมาจากธรรมชาติของพวกเขาจะกลายเป็นรูปปั้นบูชา (thakur) ไฟของความโกรธจะกลายเป็นไฟของโยคะ ซึ่งบัญญัติกรรมที่รุนแรงมากมายของหลายชาติเกิดจะได้รับการสะสางในหนึ่งวินาที และซึ่งจะมีการเชื่อมความสัมพันธ์ใหม่ ไม่ว่าจะมีใครอาจจะมาต่อต้านลูกมากมายเพียงใด เขาจะกลายเป็นผู้โอบกอดลูก อย่างไรก็ตามพื้นฐานของทั้งหมดนี้คือความรู้สึกของความเมตตาของลูก ความรู้สึกของความเมตตาในสถานการณ์เช่นนั้นและในเวลาเช่นนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น หากลูกไม่มีความเมตตาในเวลาที่ถูกต้อง ลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็น “เจ้าสมุทรแห่งความเมตตา”หรือไม่? ผู้ที่มีความรู้สึกของความเมตตาจะไม่มีความกลัว ไม่มีความเลส และไม่มีความหลงระเหินอย่างสม่ำเสมอ: ไม่มีความกลัวในความคิด ไม่มีความเลสในคำพูด และไม่มีความหลงระเหินในการกระทำ ดวงวิญญาณเช่นนั้นกล่าวได้ว่ามีความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจ โอ้ดวงวิญญาณที่มีคลังสมบัติของความเมตตาอันเปี่ยมล้น ลูกไม่สามารถที่จะให้หนึ่งหยดของความเมตตาแก่ดวงวิญญาณในเวลาที่เขาต้องการหรือ? เพียงแค่ให้หนึ่งหยดจากคลังสมบัติอันเปี่ยมล้นของลูกและปัญหาของครอบครัวบราห์มินทั้งหมดจะจบสิ้น สันสการ์ดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายของลูกทั้งหมดคือสันสการ์ของผู้ประทาน เทพคือผู้ให้ ในยุคบรรจบพบกันลูกคือนายผู้ประทาน เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกเป็นผู้ให้ จากยุคทองแดงเป็นต้นมาเช่นกัน ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกคือภาพลักษณ์ของเทพผู้ให้ ดังนั้นสันสการ์ของลูกตลอดทั้งวงจรคือสันสการ์ของผู้ประทาน โอ้ดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยสันสการ์ของผู้ประทาน ทำไมลูกไม่กลายเป็นผู้ประทานในช่วงเวลาที่ต้องการเล่า? ลูกของผู้ประทานไม่สามารถที่จะมีความรู้สึกของความต้องการสิ่งใด “ฉันจะให้เมื่อคนนั้นคนนั้นให้” ไม่ใช่เป็นเทพ แต่เป็นผู้รับ ลูกเป็นดวงวิญญาณประเภทใด? ผู้ที่ให้หรือผู้รับ?

โอ้ดวงวิญญาณ ที่โง่เขลาต่อความรู้ในเรื่องของความอยากความปรารถนาใดๆ แทนที่จะเป็นเทพ อย่าได้กลายเป็นผู้รับอันเนื่องมาจากความปรารถนาอันชั่วร้าย จงเฝ้าแต่ให้! อย่าได้นับว่าลูกได้ให้สิ่งใดไป! “ฉันทำสิ่งนี้เป็นอย่างมากและคนนั้นไม่ได้ทำสิ่งนี้มากนัก” – การนับทุกสิ่งในลักษณะนี้ไม่ใช่สันสการ์ของผู้ประทาน ลูก ๆ ของพ่อที่มีหัวใจอันกว้างใหญ่จะไม่นับในลักษณะนี้ คลังสมบัติอันเปี่ยมล้นแล้วทำไมลูกถึงนับ? ในยุคทองไม่มีใครเก็บบัญชีหรือจะนับในลักษณะนี้ ราชวงศ์ของสุริยวงศ์เป็นนายผู้ประทาน “ฉันให้สิ่งนี้มาก, ฉันทำสิ่งนี้มาก-จะไม่มีการเจรจาต่อรองเช่นนั้นที่นั่น อย่างไรก็ตามยิ่งใครรับมากเท่าไรเขาก็จะอยู่อย่างเต็มมากเท่านั้น การอยู่ในราชวงศ์นั้นหมายถึงการเป็นของบ้านของผู้ประทาน ดังนั้นลูกต้องเติมตนเองด้วยสันสการ์เหล่านั้น ลูกจะกลับมาเติมเต็มด้วยสันสการ์เหล่านั้นเมื่อไร? ในยุคทองหรือ? ไม่ ลูกต้องเติมเต็มตนเองด้วยสันสการ์เหล่านั้นในเวลานี้ ลูกต่อรองกับพ่อแม้กระทั่งนี้ ลูกพูดว่า พ่อไม่ได้ทำอะไรฉัน พ่อไม่ได้ทำอะไร แม้กระทั่งในบัดนี้ลูกเองลูกทำการต่อรองเป็นอย่าง

มาก จงกลายเป็นจักรพรรดิ! กลายเป็นผู้ประทาน ลูกของผู้ประทาน! “ผู้นี้ทำสิ่งนั้น ซึ่งด้วยเหตุนี้ฉันจึงทำสิ่งนี้” “ผู้นี้พูดถึงสิ่งนั้น สองครั้ง และดังนั้นฉันจึงพูดสิ่งนั้นสี่ครั้ง” ผู้นี้ทำสิ่งนั้นสองครั้งแต่ฉันทำเพียงครั้งเดียว” ลูกของผู้ประทานจะไม่นับในลักษณะนี้ ไม่ว่าจะมีใครให้ลูกหรือไม่ ลูกจงให้ต่อไป นี่คือการหมายของการมีความรู้สึกและมีสายตาของความเมตตา ดังนั้นดวงวิญญาณที่มีความเมตตาและเห็นอกเห็นใจจะกลายเป็นผู้ประทาน! ลูกเข้าใจหรือไม่?

บัพดาตามีบัญชีของลูกทั้งหมด บัพดาตาเฝ้ามองเกมที่ลูกมีความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจอย่างไรตลอดทั้งวัน และที่ลูกมีความต้องการที่จะรับมากกว่าความต้องการที่จะให้มากมายเพียงใด เช่นที่ลูกได้ติดตั้งวิดีโอเพื่อที่ลูกจะสามารถรับชมได้เป็นอย่างดีที่นี่ ดังนั้นบัพดาตาเช่นกันมีเครื่องรับโทรทัศน์สำหรับลูกแต่ละคนเช่นกัน ท่านสามารถเปิดดูเมื่อไรก็ตามที่ท่านต้องการ

โทรทัศน์นั้นคือวิธีการของการทำงานรับใช้ และโทรทัศน์นี้เป็นวิธีสำหรับพ่อที่จะรู้เกี่ยวกับกิจกรรมของลูก ไม่ว่าจะทำอย่างไรก็ตามสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นจะจบสิ้นในเวลาสุดท้าย ในเวลาสุดท้ายวิดีโอเหล่านั้นจะไม่เป็นประโยชน์ มันคือการสร้างพลังใจที่จะเป็นประโยชน์ อย่างไรก็ตามนักวิทยาศาสตร์ก็ได้ใช้เวลา พลังงาน และเงินของพวกเขาไปกับการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้น และดังนั้นความพยายามของพวกเขาจะถูกนำมาใช้สำหรับงานรับใช้ของพ่อ ดังนั้นพ่อมีความยินดีที่ได้เห็นความพยายามของลูก ๆ ที่สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีเช่นนั้นสำหรับงานรับใช้ อย่างไรก็ตามพวกเขา(นักวิทยาศาสตร์)ก็เป็นลูกด้วยเช่นกัน พ่อจะมีความยินดีที่ได้เห็นสิ่งประดิษฐ์ที่ทำโดยลูกของพ่อ ไม่ว่าลูกจะซ่องแหวอยู่ในงานใดก็ตาม ลูกบรรลุผลสำเร็จในสิ่งนั้น ถึงแม้ว่าจะเพียงแค่ชั่วคราวแต่ก็ยังประสบความสำเร็จ เหตุนี้เองบัพดาตาจึงไม่ดูโทรทัศน์ แต่จะดูลูก ๆ เหล่านั้น อัจชะ

ลูกทั้งหมดในแผ่นดินนี้และในต่างแดนจะเห็นและได้ยินผ่านสิ่งอำนวยความสะดวก บัพดาตากำลังให้ความรักและการจดจำระลึกถึงพิเศษแก่ลูก ๆ ทั้งหมดที่กำลังนั่งในความรักอย่างลึกซึ้งและในความคาดหวังของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในมธุบัน ร่างกายลูกอาจจะอยู่ที่ไหนสักแห่งในแผ่นดินนี้หรือในต่างแดน แต่ในรูปที่ละเอียดอ่อนของลูก ลูกทั้งหมดคือชาวมธุบัน ถึงดวงวิญญาณทั้งหลายเหล่านั้นที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงในรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกเขา บัพดาตากำลังให้ความรักและการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษ บัพดาตากำลังมองดูสองขุมหมุ่ ไม่ใช่ขุมหมุ่เดียว หนึ่งในขุมหมุ่ที่มีร่างกายและอีกหนึ่งคือขุมหมุ่ที่ละเอียดอ่อน การจดจำระลึกถึงลูกทั้งหมดได้มาถึงที่นี่ อัจชะ มีเพียงการตอบสนองเดียวของจดหมายทุกฉบับจากลูกทุกคน ลูกจดจำพ่อและพ่อจดจำลูกหลายล้านเท่า เช่นที่ลูกนับวันจนกระทั่งลูกมา ดังนั้นพ่อหมุนลูกปะคำของคุณธรรมของลูก ๆ อย่างสม่ำเสมอ ลูกทั้งหมดมีความคิดหนึ่งของการพบปะกับบัพดาตาและบัพดาตาตอบสนองลูก ๆ ทั้งหมดที่มีความคิดของการเฉลิมฉลองการพบปะในลักษณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกในเวลาอมฤต ท่านเฝ้าแต่ให้ความคิดพิเศษสำหรับงานรับใช้ด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงผู้ที่มีความรู้สึกของความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่ให้อย่างสม่ำเสมอและไม่มี ความปรารถนาใดที่จะรับ ถึงผู้ที่มีสภาพของการมีความโง่เขลาต่อความรู้ในเรื่องของความอยากความปรารถนา ถึงผู้ที่มีสันสการ์ของราชวงศ์ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้น บัพดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสสแด

บัพดาตาพบครู:

ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ความร่วมมือของบัพดาตา เพียงผู้ที่มีความรักเท่านั้นที่สามารถให้ความร่วมมือเมื่อลูกมีความรักสำหรับคนอื่น ๆ พวกเขาจะไม่สามารถที่จะอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ให้ความร่วมมือกับลูก ดังนั้นการเป็นผู้รับใช้หมายถึงการเป็นผู้ที่มีความรักและความร่วมมือ ลูกคือผู้ที่อยู่ด้วยกัน ผู้ที่ให้ความเป็นมิตรของลูกซึ่งกันและกัน และผู้ที่กลับบ้านไปด้วยกันในเวลาสุดท้าย ดังนั้นลูกมีความพร้อมเสมอในทั้งสามสิ่ง ลูกจะต้องอยู่ด้วยกันและให้ความเป็นมิตรของลูกต่อกันและกันในเวลานี้และกลับบ้านไปด้วยกันในภายหลัง เมื่อสองสิ่งแรกตก ก็จะมีการกำหนดวันที่สำหรับสิ่งทั้งสาม ลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือ ยิ่งลูกให้ความเป็นมิตรของลูกต่อกันและอยู่ด้วยกันมากเท่าไร ผู้อื่นก็จะยิ่งมีความจริงใจและความกระตือรือร้นเมื่อเห็นลูกมากเท่านั้น ลูกแต่ละคนเป็นเครื่องมือสำหรับคนอื่น ๆ อีกมากมาย อย่าได้มีจิตสำนึกของ “ฉัน” แต่มีความรู้สึกว่าคุณได้ทำให้ลูกเป็นเครื่องมือ จิตสำนึกของ “ฉัน” เวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว แทนที่จะเป็น “ฉัน” ให้เป็น “บาบาของฉัน” อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ “ฉันทำสิ่งนี้ ฉันพูดสิ่งนี้” แต่ให้เป็น “บาบาทำให้ฉันทำสิ่งนี้ บาบาได้ทำสิ่งนี้” และแล้วดูซิว่าจะประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดายเพียงใด! ยิ่งคำว่า “บาบา บาบา” ปรากฏออกมาจากปากของลูกมากเพียงใดลูกก็จะสามารถทำให้ผู้อื่นเป็นของบาบาได้มากเท่านั้น ให้ลูกทั้งหมดมีแค่ความสนใจในเรื่องเดียวของการเป็นของบาบา เท่านั้นแล้วที่ลูกจะสามารถทำให้ผู้อื่นมีความสนใจเกี่ยวกับการเป็นของบาบา สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อลูกมีความสนใจอย่างลึกซึ้ง บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นความกล้าหาญและการสละละทิ้งของกุมารที่เยาว์วัย คนเก่าแก่มีประสบการณ์แล้วทุกอย่างก่อนที่จะพวกเขามีการสละละทิ้ง ซึ่งมันไม่ใช่สิ่งใหญ่ พวกเขามีประสบการณ์และเห็นทุกอย่างก่อนที่จะมีการสละละทิ้งทุกอย่าง! อย่างไรก็ตามลูกผู้ที่เยาว์วัยรู้คิดตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ยิ่งลูกเยาว์วัยมากเท่าไร ลูกก็จะรู้คิดมากเท่านั้น!

บัพดาตาพบกลุ่ม:

ภูจาราต: ลูกเคลื่อนไปในขณะที่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณมหาระตียิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? แม้กระทั่งเพียงแค่ว่าลูกคิดว่าเป็นของใครและลูกจะกลายเป็นอะไร จิตสำนึกของลูกก็ไม่สามารถหยาบได้ คงอยู่เหนือจิตสำนึกที่หยาบได้ๆ จงเป็นเทวดานางฟ้าอย่างสม่ำเสมอและเฝ้าแต่โอบอุ้มอยู่ข้างบน เทวดานางฟ้าจะไม่ลงมาข้างล่าง พวกเขาจะไม่วางเท้าบนพื้นดิน จิตสำนึกที่หยาบคือการมีจิตสำนึกของร่างกายที่ทำจากดิน เมื่อลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าแล้วลูกจะเข้ามาในดินของร่างกายได้อย่างไร? เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่โอบอุ้ม ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นนกที่โอบอุ้ม ลูกไม่ใช่คนในกรงใช้ไหม? เป็นเวลาครั้งจริงที่ลูกถูกขังอยู่ในกรง เวลาที่ลูกได้กลายเป็นนกที่โอบอุ้ม ลูกกลับมามีอิสระ ไม่มีแรงดึงดูดจากข้างล่างที่สามารถดึงลูกได้อีกต่อไป หากลูกคงอยู่ข้างล่าง นายพรานจะล่าลูก แต่ถ้าลูกเฝ้าแต่โอบอุ้มอยู่ข้างบน ไม่มีใครสามารถทำอะไรกับลูกได้ ดังนั้นลูกทั้งหมดเป็นนกที่โอบอุ้มใช้หรือไม่? เวลาที่กรงได้ถูกนำออกไปแล้วใช้หรือไม่? ไม่ว่ากรงนั้นจะสวยงามเพียงใดมันก็ยังเป็นบ่วง ความสัมพันธ์ทางจิตสามารถกลายเป็นกรงทองด้วยเช่นกัน อย่าได้ติดอยู่ในนั้น! อิศราภาพหมายถึงอิสราภาพ! เพียงผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงเท่านั้นที่สามารถสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต อัจจะ

เดลี: นักธุรกิจยังไม่ได้ปรากฏออกมาจากเดลี นักธุรกิจสามารถเคลื่อนไปยังหน้าได้เป็นแสนก้าว เพราะนักธุรกิจหนึ่งคนมีการติดต่อกับคนหลายคน หากแม้ครั้งหนึ่งของผู้ที่เข้ามาติดต่อดิฉันสารนี้ มากมายหลายคนก็จะปรากฏออกมา สิ่งนี้ก็เป็นธุรกิจด้วยเช่นกัน นักธุรกิจได้รับส่วนแบ่งมากมาย นักธุรกิจมีโอกาสดีที่จะทำงานรับใช้ เวลาที่เตรียมกลุ่มของนักธุรกิจก่อนที่ลูกจะกลับมาอีกครั้ง อัจจะ

เชวาดารี (ผู้รับใช้): ผู้ที่รับใช้ยักยะ(ไฟบูชยัน) มีความสำคัญเทียบเท่ากับยักยะเอง แม้ว่าเวลานี้อุสรณ์ของงานรับใช้นี้ยังคงดำเนินต่อไปในสถานที่ทางศาสนาหลายแห่ง งานรับใช้ที่ดำเนินในสถานที่ทางศาสนาที่สร้างขึ้นภายหลังจะถือว่ามีความสำคัญ ดังนั้นจะให้ความสำคัญแก่ผู้รับใช้ของไฟบูชยันที่มีชีวิตที่ยิ่งใหญ่นี้มากมายเพียงใด? ลูกไม่ใช่เพียงแค่ทำงานรับใช้ แต่รับประทานผลไม้บำรุงของสิ่งนั้นหลายล้านเท่า ผู้คนที่มักจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่รับประทานผลไม้บำรุงอยู่เสมอ คนยากจนกล่าวได้ว่ามีเพียงแค่อัลและโรตีที่จะรับประทาน บุคคลที่ร่ำรวยคือผู้ที่รับประทานผลไม้บำรุง ผู้รับใช้คือผู้ที่รับประทานผลไม้บำรุง ดังนั้นลูกได้กลับมาสูงส่งอย่างมาก! ลูกมีรายได้สองเท่าในทุกย่างก้าว: โดยผ่านความคิดและการกระทำของลูก “ผ่านความคิดของลูก” หมายความว่าลูกทำทุกสิ่งในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นนั่นคือรายได้สองเท่า ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกมีรายได้มากเท่าไร คลังสมบัติของงานรับใช้เปี่ยมล้น ไฟบูชยันที่ยิ่งใหญ่หมายถึงคลังสมบัติของงานรับใช้ คลังสมบัติของงานรับใช้นั้นเปี่ยมล้น ดังนั้นลูกแต่ละคนสามารถทำงานรับใช้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ไม่มีขีดจำกัด และไม่มีวันหมดสิ้น อย่าได้คิดว่างานนี้จะจบสิ้นและสงสัยว่าลูกควรจะทำอะไรในขณะนี้ คลังสมบัติของงานรับใช้นั้นเปี่ยมล้นอยู่เสมอ คลังสมบัติไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกสามารถทำได้มากเท่าที่ต้องการ ลูกได้รับรางวัลลือตเตอรีของการกลับมาเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ลูกได้รับรางวัลลือตเตอรีนี้ อย่างไรก็ตามภายในลือตเตอรีนี้ ไม่ว่าลูกจะได้หลายล้าน, เป็นแสน, พัน หรือหนึ่งร้อย ก็ขึ้นอยู่กับลูก ลือตเตอรีนี้ยิ่งใหญ่กว่าที่ลูกสามารถแม้กระทั่งได้รับรางวัลหลายล้าน

บัพดาตามาที่นั่นในฐานะผู้รับใช้เช่นกัน รูปแบบแรกของผู้ทรงพลังอำนาจคือ ผู้รับใช้โลก ดังนั้นการยกย่องของพ่อเท่าเทียมกับการยกย่องของลูก ลูกเป็นผู้รับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรคใช้หรือไม่? ไม่มีอุปสรรคในงานรับใช้ใช้ไหม? เมื่อมีอุปสรรคประเภทใดในบรรยากาศ ในมิตร หรือความเกียจคร้านประเภทใดแล้วงานรับใช้นั้นไม่ใช่งานรับใช้ที่ถูกต้องเหมาะสม งานรับใช้นั้นได้รับความเสียหาย อย่าได้จมอยู่กับอุปสรรคประเภทใด ความสำคัญจะให้กับงานรับใช้ที่เป็นอิสระจากอุปสรรค อย่าได้มีอุปสรรคแม้แต่น้อย แม้กระทั่งในความคิดของลูก ผู้รับใช้เช่นนั้นจะไม่มีวันติดอยู่กับวงจรประเภทใด อย่าได้ติดอยู่กับวงจรของความไร้ประโยชน์ใดๆ และแล้วลูกจะประสบความสำเร็จในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ มิฉะนั้นจะไม่มีความสำเร็จในงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะและกลายเป็นผู้เอาชนะมาที่จบสิ้นทุกความคิดของความสงสัย อย่าปล่อยให้ความคิดที่มีความสงสัยใดๆ เกิดขึ้นก่อนล่วงหน้า คิดว่าบางทีลูกอาจจะพลาดพลังลึกลับ สิ่งนี้คือ เมื่อสติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความสงสัยก็จะมีคามพ่ายแพ้ ดังนั้นจงมีความคิดอย่างสม่ำเสมอว่า: แน่แน่นอนฉันจะพิสูจน์ให้เห็นว่าฉันได้รับชัยชนะ ชัยชนะคือสิทธิโดยกำเนิดของฉัน โดยแสดงการกระทำที่มีสิทธิเช่นนั้น ลูกจะได้สิทธิที่จะมีชัยชนะ นั่นคือความสำเร็จ ในทำนองนี้ลูกจะกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ ดังนั้นอย่าได้ปล่อยให้ความ “ฉันไม่แน่ใจ” ปรากฏออกมาจากริมฝีปากของผู้ที่เป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้

คติพจน์: ความรู้ลึกซึ้งของความเมตตาทำให้จิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือปรากฏออกมาอย่างง่ายดาย

*** โอมซานติ ***